ORĘDOWNIK URZĘDOWY
powiatu tczewskiego.

Nr. 35. Tczew, dnia 1-go września 1923 r. Rok IV.

Przedpłata: kwartalnie 15000,— mk. miesięcznie 5000,— „	ORĘDOWNIK POWIATOWY wychodzi co czwartek.	Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 120 mk. za 1-łam wiersz milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew. Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

381)

USTAWA

z dnia 5 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie zmian w ustawie z d. 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichy wojennej.

Ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. R. P. nr. 67 poz. 449) ulega zmianom następującym:

Art. 1.

Główny Urząd oraz okręgowe urzędy walki z lichwą znosi się i uchyla się art. 5—15, 17, 45—51, 55 i 56 rzeczonej ustawy.

W miejscu tytułu „Urzędy walki z lichwą" wstępuje tytuł „Władze i organy, powołane do zwalczania lichwy wojennej".

Art. 2.

Art. 2. otrzymuje następujące brzmienie.

Upoważnia się Radę Ministrów do wydawania rozporządzeń, mających na celu zwalczanie przemycania za granicę przedmiotów powszedniego użytku oraz zwalczanie tajnego gorzelnictwa, o ile chodzi o napoje wyskokowe, pędzone z przedmiotów, wymienionych w art. 26 tej ustawy, tudzież tępienie nadużyć handlu pośredniczącego przedmiotami powszedniego użytku, wreszcie do wydania rozporządzeń w zakresie magazynowania i ujawniania zapasów przedmiotów powszedniego użytku, obowiązku sporządzenia przy zawieraniu interesów faktur i przedstawienia ich na żądanie władzy oraz ujawniania cen towarów w składach, sklepach, handlach i innych przedsiębiorstwach sprzedaży.

Rozporządzenia te nie mogą uchylać lub zmieniać postanowień niniejszej ustawy, ani naruszać postanowień ustawy z dnia 7 lpca 19i21 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 63 poz. 389) o zniesieniu ograniczeń w zakresie handlu ziemiopłodami oraz postanowieniu Mnisterstwa Aprowizacji w stan likwdacji."

Art. 3.

Art. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Prawo wydawania poszczegónych rozporządzeń może Rada Ministrów przekazać właściwym Ministrom."

Art. 4.

W art. 4 wyrazy: „do 6 miesięcy" należy zastą-

pić wyrazami: „do 3 miesięcy“; wyrazy: „nie powyżej 6 miesięcy“ wyrazami: nie powyżej 3 miesięcy“, a wyrazy: „trzech miesięcy“ wyrazami: „sześć tygodni“.

Art. 5.

Jako art. 5 wstępuje postanowienie: „Do wykonywania rozporządzeń, wydanych na zasadzie art. 2 i 3 niniejszej ustawy, są właściwe powiatowe władze administracyjne (starotswa powiatowe, starostwo grodowe, komisarze Rządu, magistraty miast, wydzielonych z powiatów) podległe w tym zakresie wojewodom.

Te same władze powiatowe są powołane do wydawania orzeczeń karnych na zasadzie art. 4 niniejszej ustawy. Przeciwko orzeczeniom tych władz przysługuje skazanemu w terminie siedmiodniowym od dnia doręczenia mu pisemnego orzeczenia odwołanie do właściwego urzędu wojewódzkiego. Aż do wydania szczegółowych w tym względzie przepisów przysługuje od orzeczeń karnych władz adminitsracyjnych, zapadłych od dnia doręczenia pisemnego orzeczenia do miejscowego właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołania się od wyroków sądów pokoju (powiatowych), nie może wszakże uchylić orzeczenia administracyjnego z poleceniem ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania nowego orzeczenia. Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania kary z wyjątkiem kary pozbawienia wolności. W b. dzielnicy pruskiej stosuje się art. 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 75poz. 511).

Art. 6.

Jako art. 6 wstępuje postanowienie: „Do wykrywania i dochodzenia innych przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie, poza przestępstwami, ulegającemi karze wedle art. 4 powołane są te same władze i organy, do których należy wykrywanie i dochodzenie innych przestępstw karanych sądownie, zaś odnośnie do przestępstw, przewidzianych w art. 22, 25 i 26 ustawy niniejszej władze i organy skarbowe narówno z policją państwową.“

Art. 7.

Ustęp 1 art. 19 otrzymuje następujące brzmienie:

„Trudniący się zawodowo albo przygodnie handlem lub przemysłem a także przedsiębiorący choćby jednorazowo interes handlowy, tudzież działający w ich imieniu, choćby bez zlecenia i jednorazowo, który za przedmioty powszedniego użytku rozmyślnie żąda cen lub świadczeń wzajemnych oczywiście nadmiernych, lub takie ceny, świadczenia lub obietnice tychże przyjmuje ulegnie karze pozbawienia wolności do sześciu miesięcy i grzywny do miljona marek lub jednej z tych kar. Pod pojęcie trudniących się handlem lub przemysłem nie podpadają w żadnym razie producenci rolni, o ile trudnią się choćby zawodowo pozbywaniem artykułów własnego gospodarstwa.“

W ustępie 2 art. 19 wyrazy „w art. 21—35 i 26 ust. zastąpić należy wyrazami: „w art. 21, 22, 23, 24 p. 1—6 25 i 26 ust. 2“, a w miejsce kwoty: „10 000 marek“ wstępuje kwota „100 000 marek“.

Art. 8.

Ustęp 1 artykułu 20 i pierwszy wyraz ustępu 2 tegoż artykułu skreśla się, zaczem ustęp 2 będzie się zaczynać od wyrazy „Niema...“

Art. 9.

W art. 21, 22 i 23 wyrazy: „i na zasadach tamże wskazanych“ zastąpić należy wyrazami: „jak również na zasadach wskazanych w ustępie 2 art. 19“. W art. 23 po ustępie 2 należy dodać jako ustęp 3: „karom, przewidzianym w art. 19 jak również na zasadach wskazanych w ust. 2 art. 19 ulegnie także ten, kto za pośredniczenie w sprawie, dotyczącej uzyskania mieszkania lub innego lokalu, albo za ich wyszukanie lub ułatwienie w ich wyszukaniu, albo za ułatwienie w objęciu ich posiadania lub w utrzymaniu się w tem posiadaniu rozmyślnie żąda zapłaty lub świadczeń oczywiście nadmiernych lub zapłatę taką, świadczenia lub obietnicę tychże przyjmuje bez względu na to, czy korzyści te mają przypaść jemu, czy innej osobie“.

Art. 10.

W art. 24 p. 7 po wyrazach: „po dwukrotnem skazaniu za jedno z tych przestępstw“ należy dodać wyrazy: „lub wymienionych w p. 1—6 niniejszego artykułu“, a wyrazy: „lub choćby po jednorazowem skazaniu za przestępstwa, wymienione w niniejszym artykule pod 1—6 należy wykreślić.

Art. 11.

W ustępie 2 art. 25 w miejsce kwoty: „1 000 mk.“ wstępuje kwota: „100 000 marek“, a w miejsce kwoty: „100 000 marek“ kwota: 500 000 marek“. W ustępie 1 art. 26 w miejsce kwoty: 100 000 marek“ wstępuje kwota: „500 000 mk.“ a w ustępie 2 tego, artykułu po wyrazie: „Jeśli“ należy dodać wyrazy: „z przedmiotów takich“.

W art. 27 skreśla się cyfrę: „17 ust. 2“, a w art. 29 cyfry: „15“ „17“; w art. 31 zamiast wyrazów: „w art. 16—19“ należy wystawić: „w art. 16, 18, 19“; w art. 33 skreśla się wyrazy: „17 ustęp. 2“, w art. 43 skreśla się ustęp ostatni tego artykułu; w art. 44 wyrazy: „art. 15—19“ należy zastąpić wyrazami: „w art. 16, 18, 19“, a ustęp 2 artykułu 44 skreślić.

Art. 12.

W art. 52 punkt 1 skreśla się cyfry „15“ i „17“.

Punkt 14 art. 52 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przedmioty, mogące ulec konfiskacie, należy jeszcze w roku postępowania sprzedać, jeśli dalsze przechowanie tych przedmiotów mogłoby je narazić na zepsucie; w toku postępowania sądowego sprzedaż zarządzi sąd (prokurator w toku dochodzeń prokuratorskich), zresztą władza administracyjna I. instancji: przeciw zarządzeniu niema zażalenia; cenę sprzedaży oznaczy władza. powołana do zarządzenia sprzedaży, po wysłuchaniu znawców; uzyskana cena wstępuje w miejsce przedmiotu.

W ustępie 1 art. 54 wyrazy: „wyrobu że środków żywności płynów wyskokowych" zastąpić należy brzmieniem „wyrobu płynów wyskokowych z przedmiotów, wymienionych w art. 26".

Art. 13.

Ustęp 1 art. 57 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rada Ministrów na wniosek właściwych Ministrów może w miarę potrzeby, a najdalej do dnia 1 kwietnia 1923 r. wprowadzić w życie ustawę niniejszą w miejsce rozporządzenia Rady Związkowej z dnia 8 maja 1918 r. (Dz. Pr. P. str. 395) tudzież innych przepisów, uchylanych niniejszą ustawą, bądź odrazu na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej, bądź na poszczególnych jej obszarach, bądź w całej osnowie, bądź częściowo, oznaczając dzień, w którym niniejsza ustawa, względnie jej część, wchodzi w życie; określi przepisy, dotyczące właściwości sądów, powołanych do orzekania w sprawach o przestępstwa, przewidziane w ustawie niniejszej, tudzież określi tryb postępowania".

W ustępie 2 art. 57 wyrazy: „na wniosek Ministra b. dzielnicy pruskiej" należy skreślić.

Art. 14.

Rozporządzenia wydane na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 67 poz, 449) i przepisów dawniejszych w tym przedmiocie, zachowują nadal moc prawną, o ile mogłyby być wydane na zasadzie art. 2 niniejszej ustawy — a to aż do czasu ich uchylenia w sposób, przewidziany w art. 2 i 3 niniejszej ustawy; przekroczenia tych rozporządzeń będą karane w sposób, określony dotychczasowemi przepisami (z zastosowaniem jednak art. 5 niniejszej ustawy), o ile czyn ten niniejszą ustawą nie jest zastrzeżony właściwości sądów.

Art. 15.

Do przestępstw, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy stosować przepisy karzące, obowiązujące dotychczas, o ile nie są surowsze.

Postępowanie karne o przestępstwa, przewidziane w art. 15 i 17 oraz w art. 19 ustawy z 2-go lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 67 poz, 449), o ile one nie ulegają karze według art. 19 w brzmieniu, ustalonem art. 7 niniejszej ustawy, umarza się, tudzież darowuje się kary, orzeczone za nie prawomocnie, o ile nie są wykonane i jednocześnie ustają też skutki prawno-sądowego skazania za te przestępstwa; w celu ustalenia warunków umorzenia postępowania, przewidziane w art. 19 ustawy z d. 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 449), można przeprowadzić stosowne dochodzenia, stosując odpowiednio art. 8 i 14 ustawy z dnia 24 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 42 poz. 261).

Art. 16.

Sprawy o wykroczenia, przewidziane w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr, 67 poz. 449), przekazać należy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym władzom administracyjnym pierwszej lub drugiej instancji; w sprawach tych, o ile nie są prawomocnie ukończone, służy odwołanie do sądu w myśl art. 5 niniejszej ustawy.

Art. 17.

W sprawach, w których przed wejściem w życie niniejszej ustawy wydano nakaz karny, należy postępowanie ukończyć, stosując nadal postanowienie art. 45—51 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 449) z tą zmianą, że sprzeciw wnieść można bądź do władzy administracyjnej pierwszej instancji, bądź do sądu, powołanego do orzekania w sprawie; prawomocne nakazy karne wykona właściwa władza administracyjna.

Art. 18.

Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Przemysłu i Handlu.

Art. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 70 poz. 467) pozostaje nadal w mocy ze zmianą, wynikającą z art. 11 ust. 1 niniejszej ustawy.

Marszałek: Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak.

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński.

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski.

Minister Skarbu:
Jastrzębski.

Minister Przemysłu i Handlu:
W z. Henryk Strasburger.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 23 sierpnia 1923 r.

Starosta.

382)

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r.

W sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawnienia cen przedmiotów powszedniegu użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawienia ich na żądanie władzy.

Na mocy art. 14 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. nr. 69 poz. 618) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 43 poz, 361) zarządza się co następuje:

§ 1.

Posiadacze składów, sklepów, handlów, restauracji, cukierni, i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są wywiesić w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

§ 2.

Cenniki winny być wywieszone względnie umieszczone na miejscu widocznem i dostępnem dla nabywcy, wzgl. spożywcy, a zawierać prócz wyszczegónienia towarów i cen, firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, jego adres, wreszcie datę sporządzenia cennika. Władze administracyjne pierwszej instancji wydadzą szczegółowe zarządzenia, zarówno co do sposobów i formy sporządzania i wywieszania cenników, jak i co do sposobów i formy ujawniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży.

§ 3.

Ceny ujawnione na przedmioty powszedniego użytku winny być zgodne z cenami istotnie pobieranemi.

§ 4.

Posiadacze przedsiębiorstw sprzedaży wymienieni w § 1 niniejszego rozporządzenia wzgl. zatrudnieni przez nich pracownicy obowiązani są wydawać kupującym na ich żądanie rachunki na sprzedane przedmioty powszedniego użytku. W rachunkach winny być wskazane: firmy lub nazwisko posiadacza, jego adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cena, za którą towar był sprzedany.

§ 5.

Posiadacze przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są posiadać faktury (rachunki) na wszelkie przez nich na sprzedaż nabyte przedmioty powszedniego użytku oraz przedstawiać takowe na żądanie władz.

§ 6.

Winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia lub zarządzeń wydanych na jego podstawie karani będą administracyjnie w myśl art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. poz. 449) w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r (Dz. Ust. R. P. nr. 69 poz. 618) aresztem do 3 miesięcy i grzywną do miljona marek lub jedną z tych kar.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tą chwilą rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1922 r. w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidaczniania cen (Dz. U. R. P. nr. 52, poz. 483) traci moc obowiązującą.

Minister Spraw Wewnętrznych:
W. Sikorski.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 21 lipca 1923 r.

Starosta.

---

383)

Rozporządzenie

w sprawie sposobu i formy sporządzania cenników i ujawniania cen.

Na mocy art. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 22 poz. 139) w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawienia ich na żądanie władzy — oraz na podstawie okólnika nr. 61 Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 7 czerwca 1923 r. nr. S. A. 1848 — zarządzam co następuje:

Art. 1.

Posiadacze składów, sklepów, handlów, restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są posiadać cenniki na wszelkie przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż i cenniki te umieszczone na widocznem i dostępnem dla publiczności miejscu.

Spis przedmiotów powszedniego użytku, podlegających wyjawniania cen podany jest w dodatku do niniejszego zarządzenia

Art. 2.

Cenniki winny być wielkości arkusza papieru kancelaryjnego i pisane atramentem lub drukowane na jednej tylko stronie arkusza. O ile jeden arkusz nie wystarcza, dołącza się obok dalsze arkusze tego samego formatu.

Art. 3.

U góry cennika z lewej strony ma być umieszczona firma i adres przedsiębiorstwa, u dołu cennika data jego sporządzenia i odpis posiadacza przedsiębiorstwa.

Art. 4.

Wewnątrz lokali przedsiębiorstw sprzedaży umieścić należy etykiety z ceną na:

a) artykułach żywnościowych,
b) sztukach materjałów,
c) odzieży,
d) obuwie.

Z wyjątkiem artykułów żywnościowych, etykiety te umieszczać należy **na każdej sztuce wzgl. pudełku.**

Art. 5.

Na wystawach przedsiębiorstw mają być ujawnione ceny na **wszystkich** wystawionych przedmiotach powszedniego użytku. Ceny, ujawnione na towarach w wystawach, mogą nie być uwidocznione bezpośrednio na tych towarach wewnątrz pomieszczeń przedsiębiorstw sprzedaży.

Art. 6.

W jatkach mięsnych wywieszone mają być cenniki z wyszczególnieniem gatunku mięsa.

W oknach wystawowych jatek cen można nie uwidaczniać.

Art. 7.

Na straganach winny być umieszczone cenniki z firmą i adresem właściciela, zawierające spis artykułów, posiadanych na straganie.

Na poszczególnych artykułach na straganach ceny mogą być nie umieszczone.

Art. 8.

Cenniki mogą być sporządzone indywidualnie przez poszczególnych handlujących lub też pracowane przez zrzeszenia handlujących i udzielane przez nie poszczególnym kupcom. W każdym jednak razie tak za treść jak i formę cennika odpowiada każdy poszczgólny posiadacz przedsiębiorstwa.

Art. 9.

Ceny ujawnione na przedmioty powszedniego użytku, winny być zgodne z cenami istotnie pobieranemi.

Art. 10

Obowiązek ujawniania cen nie odnosi się do:

a) producentów rolnych, pozbywających produkty, pochodzące z własnego gospodarstwa,
b) artykułów, które w myśl ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 79 poz, 528) o opłacie stemplowej od srpzedaży w przedmiocie zbytku i w myśl części II. Rozp. Min. Skarbu z dnia 13. 9. 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 89 poz. 590), podlegają opłacie od zbytku.

Art. 11.

Winni niestosowania się do postanowień niniejszego zarządzenia karani będą **administracyjnie** w myśl art. 6 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 20 lutego 1923 r. (Dz. U. R P. nr. 22 poz. 139), z uwzględnieniem art. 10 ustawy z dnia 23. 6. 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 75 poz. 511) aresztem do dni 14 i grzywną do miljona marek lub jedną z tych kar.

Art. 12.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tą chwilą traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 22 lutego 1923 r. L. dz. St. 1551-23 ogłoszone w Orędowniku Powiatowym nr. 9 z dn. 1. 3. 1923 r.

Tczew, dnia 13 sierpnia 1923 r.

Dytkiewicz, starosta.

DODATEK

do zarządzenia w sprawie sposobu i formy sporządzania cenników i ujawniania cen.

Spis

artykułów powszedniego użytku podlegających ujawnianiu cen.

A. **Ziemiopłody i ich przetwory** jak:
1. żyto
2. pszenica
3. jęczmień
4. owies
5. mąka żytnia i pszenna
6. pieczywo (wszelkie)
7. kasze (wszelkie) itd.

B. **Jarzyny (wszelkie) jak:**
1. ziemniaki
2. kapusta
3. buraki
4. brukiew
5. groch
6. fasola
7. kalafjor
8. szparagi
9. szpinak i t. d.

C. **Nabiał i jaja** jak:
1. masło
2. mleko (wszelkie) zbierane, niezbierane, kwaśne, sterylizowane, skondesowane
3. śmietana
4. śmietanka
5. sery krajowe
6. jaja

D. **Ryby:**
Ryby żywe
„ śnięte
„ wędzone

E. **Potrawy i napoje** w restauracjach za wyjątkiem win i wódek.

F. **Owoce krajowe**
Owoce krajowe
owoce suszone
cytryny

G. **Mięso, wędliny, drób i tłuszcze jadalne:**
Bydło żywa waga
nierogacizna
mięso
wędliny
drób
słonina, szmalec, łój jadalny, tłuszcze roślinne

H. **Artykuły kolonjalne i inne:**
1. herbata
2. kawa
3. kakao
4. ryż
5. cukier
6. cykorja
7. marmelada
8. powidła
9. sól
10. ocet
11. oliwa
11. śledzie
13. zapałki
14. drożdże
15. miód
16. pieprz
17. proszki do pieczywa
18. grzyby
19. oleje jadalne

I. **Artykuły odzieżowe i galanterja:**
1. materjały wełniane
2. materjały bawełniane
3. materjały półwełniane
4. odzież (ubrania gotowe)
5. bielizna
6 wyroby trykotowe, wełniane, i bawełniane
7. kapelusze i czapki
8. obuwie
9. galanterja nie opłacająca podatku od zbytku

K. **Artykuły opałowe:**
1. węgiel
2. koks
3. drzewo
4. torf
5. brykiety

L. **Artykuły oświetleniowe:**
1. nafta
2. spirytus do palenia
3. świece
4. elektryczność
5. gaz
6. arrtykuły do instalacji, elektryczności i gazu.

M. **Pasza:**
1. siano
2. słoma
3. owies
4. otręby
5. makucha (pasza treściwa)

N. **Artykuły budowlane:**
1. cegła
2. wapno
3. cement
4. drzewo budowlane
5. żelazo do budowy
6. gwoździe
7. szkło do szyb

O. **Artykuły gospodarstwa domowego:**
1. naczynia żelazne
2. „ emaljowane
3. „ blaszane
4. „ gliniane
5. szklanki
6. fajans
7. porcelana gładka niemalowana
8. łyżki, noże, widelce (z wyjątkiem srebrnych i złotych)
9. łańcuchy
10. sznur
11. nici
12. pasta do obuwia
13. mydło do prania
14. szczotki
15. pasta do podłog
16. soda

P. **Skóry:**
1. skóry niewyprawione
2. skóry wyprawione

R. **Przybory szkolne i materjały pismienne:**
1. papier
2. pióra
3. ołówki
4. gumy
5. atrament
6. bibułka
7. kajety etc.

S. **Artykuły apteczne:**
1. środki opatrunkowe
2. „ desynfekcyjne
3. bandaże, gaza, wata
najniezbędniejsze artykuły codziennej hygjeny jak:
4. szczoteczki do zębów
5. proszki i pasty do zębów.
6. terpentyna
7. benzyna
8. wosk etc.

Starosta.

384)

Wykaz

licencjonowanych stadników w powiecie tczewskim na rok 1923.

1. Hermann Drews, Tczewskie Łąki, stadnik 1½ roku stary. Maść: czarno-biały-graniasty, czarna plama na prawym łudzie wewnątrz, czarna piętna na skórze pod białym włosem.
Skokowe wynosi 30 funtów owsa od sztuki.
2. Jan Groskopf, Tczew Wybudowanie, stadnik 2 lata stary. Maść: czarno-biały, gwiazdka, białe pitęno na dolnej wardze, biała plama na grzbiecie, biały pas przez prawe łudo. Kolczyk w prawym uchu nr. 26.
Skokowe wynosi 30 funtów owsa od sztuki.
3. Lehre Rukosin, stadnik 2 lata stary, czarno-biały, gwiazdka, prawa opadka biała, na skórze czarne plamy pod białym włosem.
Skokowe wynosi 35 funtów owsa od sztuki.
4. Paleske Liniewko, stadnik 4 lata stary, czarno-biały, gwiazdka, podgardle białe, lewa opatka i lewa słabizna biała plama.
Skokowe wynosi 30 funtów owsa od sztuki.
5. Sikorski Gorzędziej, stadnik 2½ lata stary, czarno-biały, gwiazdka, białe piętna na podgardle, czarne plamy na skórze pod białym włosem, siwa obwódka przy czarnych latach.
Skokowe wynosi 35 funtów owsa od sztuki.
6. Szelerowa Wielgłowy, stadnik 3 lata stary, czarno-biały, gwiazdka, piętna na podgardlu, dolna warga biała, biały pas na lewej opadce.
Skokowe wynosi 45 funtów owsa od sztuki.
7. Mülerowa Subkowy, stadnik 1½ lata stary, czarno-biały, gwiazdka, siwizna na grzbiecie i pod lewą opadką, na prawej opadce i prawym łudzie białe pasy.
Skokowe wynosi 30 funtów owsa od sztuki.
8. Radzymiński Mały Garc, stadnik 3 lata stary czarna-biały, gwiazdka, piętna na pogardlu, czarna łata przez oba boki i grzbiet, w prawym uchu kolczyk nr. 219.
Skokowe wynosi 45 funtów owsa od sztuki.
9. Łazarski Brzusce, stadnik 3 ata stary, czarno-biały, gwiazdka, przez lewą opadkę biały pas.
Skokowe wynosi 35 funtów owsa od sztuki.
10. Frej Dąbrówka, stadnik 2 lata stary, czarno-biały, gwiazdka, biały wąski pas przez lewą słabiznę.
Skokowe wynosi 30 funtów owsa od sztuki.
11. Obszar dworski Narkowy, stadnik 3 lata stary, czarno-biały, gwiazdka, w prawym rogu nr. 1, szeroki biały pas przez lewą opadkę i lewą słabiznę.
Skokowe wynosi 30 funtów owsa od sztuki.

Posterunkom Policji Państwowej zwracam uwagę na rozporządzenie policyjne p. Wojewody Pomorksiego Art. 8 o licencjonowaniu stadników Orędownik Urzędowy nr. 41 poz. 430 z dnia 31-go października 1922 r. a właścicieii dających kryć swoje krowy i jałowice przez nielicencjonowane stadniki należy mi podać bezwzględnie w każdym wypadku do ukarania.

Tczew, dnia 8 sierpnia 1923 r.
7897/23 Wp. V.

Starosta.

Nakładem Drukarni „Dziennika Tczewskiego w Tczewie.
Odpowiedzialny redaktor Stanisław Grzonka, Sekr. Wp. w Tczewie.